

Ê-xơ-tê Esther

Mục-đích: Để minh chứng chủ-quyền tối-cao của Đức Chúa TRỜI và sự chăm-sóc yêu-thương của Ngài ban cho dân Ngài

Người viết: Vô danh. Có lẽ là Mạc-đô-chê (9.29). Có người đề-nghị là Ê-xơ-tê hay Nê-hê-mi bởi vì lối hành văn tương-tự.

Ngày viết: Khoảng 483-471 TC (Trước Christ giáng-sinh). Ê-xơ-tê trở thành hoàng-hậu vào năm 479 TC

Bối-cảnh: Mặc dầu quyền Ê-xơ-tê theo sau quyền Nê-hê-mi trong Thánh-Kinh, các biến-cố trong sách là khoảng 30 năm trước các biến-cố ghi trong Nê-hê-mi. Câu chuyện ở trong đế-chế Phe-rơ-sơ, và hầu hết các hoạt-động xảy ra trong cung vua tại Su-sơ, thủ-đô người Phe-rơ-sơ.

Câu gốc: "Vi nếu con cứ làm thình vào lúc này, thì sự cứu-trợ và sự giải-phóng sẽ chỗi lên cho dân Giu-đa từ một chỗ khác và con cùng nhà của cha của con sẽ diệt-vong. Và ai biết rằng con đã được (làm hoàng-tộc) chẳng phải vì thời-điểm như thế này hay sao?" (4.14)

Nhân-vật chính: Ê-xơ-tê, Mạc-đô-chê, Vua A-suê-ru, Ha-man

Chỗ chính: Hoàng cung tại Su-sơ, đế quốc Phe-rơ-sơ

Đặc-điểm: Ê-xơ-tê là một trong hai quyển sách có tựa mang tên phụ-nữ (Ru-tơ là quyển kia). Quyển sách bắt thường ở chỗ nó không bày tỏ rõ-rệt tên hay đại-danh-từ cho Đức Chúa TRỜI. Điều này khiến một số tổ-phụ của Hội-thánh không chắc nó có nên thuộc về Thánh-Kinh hay không. Nhưng sự hiện-diện của Đức Chúa TRỜI vẫn được cảm-biết một cách rất rõ-rệt suốt cả quyển sách.

Ý chính: Thâm-kịch, quyền-lực, tình-tử, mưu-đồ là những danh-từ diễn-tả chuyện thật này. Câu chuyện có tác-động sâu-sắc giữa thẩm-quyền tối-thượng của Đức Chúa TRỜI và ý muốn của loài người. Đức Chúa TRỜI chuẩn-bị nơi chốn và cơ-hội, và dân của Ngài, Ê-xơ-tê và Mạc-đô-chê, được chọn để hành-động.

Sách Ê-xơ-tê bắt đầu với hoàng-hậu Vả-thi không chịu tuân lệnh chồng mình là vua A-suê-ru. Kết-quả là bà bị truất-phế và một cuộc tìm tâu hoàng-hậu bắt đầu giữa tất cả những thiếu-nữ xinh-đẹp trong đế-quốc. Ê-xơ-tê, một thiếu-nữ Giu-đa được chọn và làm đẹp lòng vua A-suê-ru để trở thành tân hoàng-hậu. Trong khi đó Mạc-đô-chê, anh họ của Ê-xơ-tê, trở thành một viên-chức chính-phủ, và ngăn chặn được một âm-mưu ám-sát nhà vua. Trong lúc đó, Ha-man một con người tự-phụ và đầy tham-vọng được bổ-nhiệm làm thủ-tướng, chỉ dưới quyền vua. Khi Mạc-đô-chê không chịu cúi mình lạy Ha-man, Ha-man giận-dữ và quyết-tâm tiêu-diệt Mạc-đô-chê và tất cả dân Giu-đa. Để làm được việc trả thù này, Ha-man đánh lừa nhà vua, thuyết-phục nhà vua ra chiếu-chỉ giết chết tất cả dân Giu-đa. Mạc-đô-chê cho hoàng-hậu Ê-xơ-tê biết về sắc-lệnh này và yêu-cầu bà can-thiệp nhà vua. Bà quyết-định liều mình để cứu dân-tộc mình. Ê-xơ-tê mời vua A-suê-ru và Ha-man đến dự tiệc. Trong buổi tiệc, vua hỏi Ê-xơ-tê thực-sự muốn gì và hứa sẽ ban cho bà điều bà muốn. Ê-xơ-tê chỉ xin hai vị ấy trở lại dự một tiệc nữa ngày hôm sau. Đêm đó, không thể ngủ được, nhà vua cho lật xem

một số hồ-sơ trong hoàng-cung và nghe đọc âm-mưu ám-sát mình mà Mạc-đô-chê đã ngăn chặn được. Ngạc-nhiên vì biết rằng Mạc-đô-chê chưa từng được khen thưởng, vua hỏi Ha-man cách thức nào để cảm ơn đúng cách một vị anh-hùng. Ha-man tưởng vua nói về mình, nên diễn-tả một cách ban thưởng hậu-hĩ. Vua đồng ý, nhưng là một sự choáng-váng cho Ha-man khi hắn biết rằng Mạc-đô-chê là người được vinh-dự đó và chính mình lại là người phải tuân-lệnh nhà vua để thi-hành vương-cách khen-thưởng do mình đề-nghị.

Trong buổi tiệc thứ hai, vua lại hỏi hoàng-hậu muốn điều gì. Bà đáp rằng có người đã âm-mưu tiêu-diệt chính bà và toàn-thể dân-tộc bà, và bà chỉ Ha-man là thủ-phạm. Vua tuyên-án xử-tử Ha-man trên giá treo cổ mà chính hắn đã dựng lên để định giết Mạc-đô-chê.

Cánh cuối-cùng là Mạc-đô-chê được bổ-nhiệm làm thủ-tướng, và dân Giu-đa được bảo-vệ khắp mọi nơi. Để mừng biến-cố lịch-sử này, lễ Phu-rim đã được thiết-lập.

Bởi vì hành-động can-đảm của Ê-xơ-tê mà toàn-thể dân-tộc được cứu. Thấy cơ-hội do Đức Chúa TRỜI ban cho mình, bà đã nắm lấy! Đời sống của bà làm thay đổi cục-diện. Khi đọc Ê-xơ-tê, xin quý-độc-giả trông coi Đức Chúa TRỜI hành-động trong đời sống mình. Có lẽ Ngài đã chuẩn-bị quý vị để hành-động "vào lúc như thế này" (4.14).

1. Ê-xơ-tê trở thành hoàng-hậu (1.1-2.23)

Hoàng-hậu Vá-thi bị truất (1.1-1.22)

1 ¹Bây giờ xảy ra trong các ngày của A-suê-ru, vua A-suê-ru là người trị-vì từ Ấn-độ đến Ê-thi-ô-bi⁽¹⁾ trên 127 tỉnh, ²trong các ngày đó, khi vua A-suê-ru ngồi trên ngai vua của người tại thủ-đô Su-sơ, ³trong năm thứ ba triều-đại của người, người ban một tiệc lớn cho tất cả các ông hoàng và cận thần của người, các sĩ-quan trong quân-đội Phe-rơ-sơ và Mê-đi, các kẻ quý phái, và các ông hoàng trong các tỉnh của người đang ở trong sự hiện diện của người. ⁴Và người phô-bày sự giàu có của sự vinh-quang vua-chúa của người và hào quang của sự oai-nghi vĩ-đại của người trong nhiều ngày, 180 ngày. ⁵Rồi khi các ngày này hoàn-tất, vua lại ban một tiệc lớn kéo dài 7 ngày cho tất cả dân-chúng đang có mặt tại thủ-đô Su-sơ, từ người lớn đến kẻ nhỏ, trong sân trong vườn của hoàng cung. ⁶Có các trường bằng vải lanh mịn màu trắng và tím, được giăng lên bằng các dây vải lanh mịn màu tím vào các vòng bạc và các trụ cẩm-thạch, và các ghế trường-kỳ bằng vàng và bạc, đặt trên nền lát nhiều màu bằng hồng thạch, cẩm-thạch, ngọc-phụng, và các đá quý. ⁷Thức uống được mời trong đủ các loại chén vàng khác nhau, và rượu của vua thì dư giả theo sự hào-phóng của vua. ⁸Và việc uống rượu thì theo luật, không bắt buộc, vì nhà vua đã ban lệnh như vậy cho mỗi quan-viên thuộc gia-hộ của người rằng họ nên làm theo mỗi người muốn. ⁹Hoàng-hậu Vá-thi cũng ban một tiệc lớn cho phụ-nữ trong hoàng-cung thuộc vua A-suê-ru.

10 Vào ngày thứ bảy, khi tâm của vua vui với rượu, người ra lệnh cho Mê-hu-man, Bít-tha, Hạt-bô-na, Biéc-tha, A-bác-tha, Xê-thạt, và Cạt-cách, 7 hoạn-quan phục-vụ trong sự hiện-diện của vua A-suê-ru, ¹¹đưa Hoàng-hậu Vá-thi đến trước mặt vua, với vương-miện của bà để phô-bày sắc đẹp của bà cho dân và các ông hoàng xem; vì bà đẹp. ¹²Nhưng Hoàng-hậu Vá-thi từ-chối, không chịu đến theo lệnh nhà vua giao bởi các hoạn-quan. Thế thì nhà vua trở nên rất giận và cơn thịnh-nộ của người bùng cháy ở bên trong người. ¹³Đoạn nhà vua nói với các người khôn-giao là các kẻ hiểu-biết thời-thế—vì nhà vua có thói quen *tham khảo* trước mặt tất cả những kẻ biết luật-pháp và công-lý như thế, ¹⁴và ở gần nhà vua: Cạt-sê-na, Sê-thạt, Át-ma-tha, Ta-rê-si, Mê-re, Mạt-sê-na, Mê-mu-can, 7 ông hoàng Phe-rơ-sơ và Mê-đi, là các kẻ có quyền tới trước mặt nhà vua và ngồi vào chỗ hạng nhất trong vương-quốc—¹⁵rằng: "Theo luật-pháp, phải làm điều gì với Hoàng-hậu Vá-thi, bởi vì bà đã chẳng tuân-lệnh của Vua A-suê-ru giao bởi các hoạn-quan?" ¹⁶Và trong sự hiện-diện của nhà vua và các ông hoàng, Mê-mu-can tâu: "Hoàng-hậu Vá-thi không chỉ đã làm sai với nhà vua, nhưng cũng với tất cả các ông hoàng, và tất cả các dân-tộc ở trong tất cả các tỉnh của Vua A-suê-ru. ¹⁷Vì tất cả phụ-nữ sẽ biết cách cư-xử của hoàng-hậu khiến cho họ khinh-bí chồng của họ, nói rằng: 'Vua A-suê-ru đã ra lệnh cho Hoàng-hậu Vá-thi được đưa vào trước sự hiện-diện của nhà vua, nhưng bà đã chẳng đến.'

¹tên xưa là Cúc (Cush)

1. Esther becomes queen (1.1-2.23)

Queen Vashti is deposed (1.1-1.22)

1 ¹Now it took place in the days of Ahasuerus, the Ahasuerus who reigned from India to Ethiopia over 127 provinces, ²in those days as King Ahasuerus sat on his royal throne which was in Susa the capital, ³in the third year of his reign, he gave a banquet for all his princes and attendants, the army officers of Persia and Media, the nobles, and the princes of his provinces being in his presence. ⁴And he displayed the riches of his royal glory and the splendor of his great majesty for many days, 180 days. ⁵And when these days were completed, the king gave a banquet lasting seven days for all the people who were present in Susa the capital, from the greatest to the least, in the court of the garden of the king's palace. ⁶There were hangings of fine white and violet linen held by cords of fine purple linen on silver rings and marble columns, and couches of gold and silver on a mosaic pavement of porphyry, marble, mother-of-pearl, and precious stones. ⁷Drinks were served in golden vessels of various kinds, and the royal wine was plentiful according to the king's bounty. ⁸And the drinking was done according to the law, there was no compulsion, for so the king had given orders to each official of his household that he should do according to the desires of each person. ⁹Queen Vashti also gave a banquet for the women in the royal house which belonged to King Ahasuerus.

10 On the seventh day, when the heart of the king was merry with wine, he commanded Mehuman, Biztha, Harbona, Bigtha, Abagtha, Zethar, and Carcas, the seven eunuchs who served in the presence of King Ahasuerus, ¹¹to bring Queen Vashti before the king with her royal crown in order to display her beauty to the people and the princes, for she was beautiful. ¹²But Queen Vashti refused to come at the king's command delivered by the eunuchs. Then the king became very angry and his wrath burned within him. ¹³Then the king said to the wise men who understood the times—for it was the custom of the king so to speak before all who knew law and justice, ¹⁴and were close to him: Carshena, Shethar, Admatha, Tarshish, Meres, Marsena, and Memucan, the seven princes of Persia and Media who had access to the king's presence and sat in the first place in the kingdom—¹⁵"According to law, what is to be done with Queen Vashti, because she did not do the command of King Ahasuerus delivered by the eunuchs?" ¹⁶And in the presence of the king and the princes, Memucan said, "Queen Vashti has wronged not only the king but also all the princes, and all the peoples who are in all the provinces of King Ahasuerus. ¹⁷For the queen's conduct will become known to all the women causing them to look with contempt on their husbands by saying, 'King Ahasuerus commanded Queen Vashti to be brought in to his presence, but she did not come.'

Esther 1.18-2.11

18And this day the ladies of Persia and Media who have heard of the queen's conduct will speak in *the same way* to all the king's princes, and there will be plenty of contempt and anger. 19If it pleases the king, let a royal edict be issued by him and let it be written in the laws of Persia and Media so that it cannot be repealed, that Vashti should come no more into the presence of King Ahasuerus, and let the king give her royal position to another who is more worthy than she. 20And when the king's edict which he shall make is heard throughout all his kingdom, great as it is, then all women will give honor to their husbands, great and small." 21And *this* word pleased the king and the princes, and the king did according to the word of Memucan. 22So he sent letters to all the king's provinces, to each province according to its script and to every people according to their language, that every man should be the master in his own house and the one who speaks in the language of his own people.

The king chooses Esther (2.1-2.20)

2 1After these things when the anger of King Ahasuerus had subsided, he remembered Vashti and what she had done and what had been decreed against her. 2Then the king's attendants, who served him, said, "Let beautiful young virgins be sought for the king. 3And let the king appoint overseers in all the provinces of his kingdom that they may gather every beautiful young virgin to Susa the capital, to the harem, into the custody of Hegai, the king's eunuch, who was in charge of the women; and let their cosmetics be given *them*. 4Then let the young lady who pleases the king be queen in place of Vashti." And the matter pleased the king, and he did accordingly.

5Now there was a Jew in Susa the capital whose name was Mordecai, the son of Jair, the son of Shimei, the son of Kish, a Benjamite, 6who had been taken into exile from Jerusalem with the captives who had been exiled with Jeconiah king of Judah, whom Nebuchadnezzar the king of Babylon had exiled. 7And he was bringing up Hadassah, that is Esther, his uncle's daughter, for she had neither father nor mother. Now the young lady was beautiful of form and face, and when her father and her mother died, Mordecai took her as his own daughter.

8So it came about when the command and decree of the king were heard and many young ladies were gathered to Susa the capital into the custody of Hegai, that Esther was taken to the king's palace into the custody of Hegai, who was in charge of the women. 9Now the young lady pleased him and found favor with him. So he quickly provided her with her cosmetics and food, gave her seven choice maids from the king's palace, and transferred her and her maids to the best place in the harem. 10Esther did not make known her people or her kindred, for Mordecai had instructed her that she should not make *them* known. 11And every day Mordecai walked back and forth in front of the court of the harem to learn how Esther was and how she fared.

Ê-xơ-tê 1.18-2.11

18Và ngày này, các mệnh phụ ở Phe-rơ-sơ và Mê-di, là những kẻ đã nghe về cách cư-xử của hoàng-hậu sẽ nói *cùng một cách đó* với tất cả các ông hoàng của nhà vua, và sẽ có lắm điều khinh-bi và giận-dữ. 19Nếu đẹp lòng nhà vua, xin ngài ban một vương-lệnh và xin cho nó được viết theo luật-pháp Phe-rơ-sơ và Mê-di ngõ hầu nó không thể bị chống-án, rằng Vả-thi sẽ chẳng còn được vào trong sự hiện-diện của Vua A-suê-ru, và xin nhà vua ban địa-vị hoàng-hậu của bà cho một người khác xứng-đáng hơn bà. 20Và khi sắc-lệnh của nhà vua mà nhà vua sẽ làm được nghe trong khắp vương-quốc của nhà vua, nó lớn như vậy, thì tất cả các bà sẽ tôn trọng chồng của họ, lớn và nhỏ." 21Và lời *này* làm vui lòng nhà vua và các ông hoàng; và nhà vua làm theo lời của Mê-mu-can. 22Thế là người gửi các lá thư tới tất cả các tỉnh của nhà vua, tới mỗi tỉnh theo chữ viết của nó và tới mọi dân-tộc theo ngôn-ngữ của họ, rằng mỗi người đàn-ông phải là chủ trong nhà của hân và là người nói bằng ngôn-ngữ của chính dân mình.

Nhà vua chọn Ê-xơ-tê (2.1-2.20)

2 1Sau các việc này, khi cơn giận của Vua A-suê-ru đã nguôi, vua nhớ Vả-thi và điều bà đã làm và lệnh đã được truyền ra chống lại bà. 2Thế thì các cận thần của vua, những kẻ phục-vụ vua thưa: "Xin tìm các trinh-nữ trẻ đẹp cho nhà vua. 3Và xin nhà vua bổ-nhiệm các giám-thị trong tất cả các tỉnh của vương-quốc của nhà vua để họ có thể tụ họp mọi trinh-nữ trẻ đẹp tới thủ-đô Su-sơ, tới cung phi-tân để Hê-gai, hoạn-quan của nhà vua cai quản, người có trách-nhiệm về các phi-tân; và xin ban cho *họ* các hương-phẩm. 4Đoạn xin cho cô nương trẻ làm nhà vua vui lòng, làm hoàng-hậu thay cho Vả-thi." Việc này làm vui lòng nhà vua, và theo đó người làm.

5Bấy giờ có một người Giu-đa trong thủ-đô Su-sơ, tên là Mạc-đô-chê, con trai của Giai-rơ, con trai Si-mê-i, con trai Kích, một người Bên-gia-min, 6đã bị bắt đi lưu-đày từ Giê-ru-sa-lem cùng với các tù-nhân đã bị lưu-đày với Giê-cô-ni-a vua Giu-đa, vị *vua* mà vua Ba-by-lôn là Nê-bu-cát-nết-sa đã bắt lưu-đày. 7Và ông đang nuôi dưỡng dạy-đỗ Ha-đa-sa, đó là Ê-xơ-tê, con gái của người cậu của ông, vì cô đã không có cha lẫn mẹ. Bấy giờ cô nương trẻ này đẹp-đẽ về hình-thể và khuôn mặt, và khi cha cô và mẹ cô qua đời, thì Mạc-đô-chê nhận cô làm con riêng của mình.

8Thế là xảy ra khi mạng-lệnh và sắc-lệnh của nhà vua được nghe rõ và nhiều cô nương trẻ được tụ họp tới thủ-đô Su-sơ để Hê-gai cai quản, thì Ê-xơ-tê bị bắt vào trong hoàng-cung dưới sự cai quản của Hê-gai, người có trách-nhiệm coi những phi-tân. 9Bấy giờ cô nương trẻ này làm vui lòng hân và tìm được ân-huệ với người. Vì vậy hân nhanh chóng cung-cấp cho cô các hương-phẩm và thức-ăn của cô, ban cho cô 7 người hầu gái chọn-lọc từ hoàng-cung, và dời cô và các hầu gái của cô đến chỗ tốt nhất trong cung phi-tân. 10Ê-xơ-tê đã chẳng để lộ dân-tộc hay bà-con của mình, vì Mạc-đô-chê đã bảo cô rằng cô không được lộ ra cho ai biết cả. 11Và mỗi ngày Mạc-đô-chê đi tới đi lui ở phía trước sân cung phi-tân để biết Ê-xơ-tê có khôe-mạnh chẳng và cô ăn uống thế nào.

Ê-xơ-tê 2.12-3.1

12Bấy giờ, khi mỗi cô nương trẻ tới phiên để đi vào trong⁽¹⁾ Vua A-suê-ru, sau 12 tháng sống theo qui tắc của các cô chăm dứt—vì các ngày làm đẹp của họ đã được hoàn-tất như sau: 6 tháng với dầu một-được và 6 tháng với thuốc thơm và các hương-phẩm cho các cô—¹³Cô-nương trẻ đi vào trong nhà vua theo cách này: bất cứ cái gì cô muốn thì cho cô mang theo từ cung phi-tân đến hoàng-cung. ¹⁴Vào buổi chiều cô đi vào trong, vào buổi sáng cô sẽ trở về cung các phi-tân thứ nhì, để Sa-ách-ga cai quản, vị hoạn-quan của nhà vua, có trách-nhiệm coi sóc các phi-tân. Cô không được đi vào trong nhà vua một lần nữa trừ khi nhà vua thích cô và cô được vời đến đích danh. ¹⁵Bây giờ khi đến phiên Ê-xơ-tê, con gái của A-bi-hai cậu của Mạc-đô-chê là người đã nhận cô làm con gái mình, đến để đi vào trong nhà vua, cô chẳng yêu-cầu một cái gì ngoài-trừ điều Hê-gai, vị hoạn-quan của nhà vua có trách-nhiệm cai quản các cô, đã nói. Và Ê-xơ-tê tìm được ân-huệ trong mắt của mọi người gặp cô.

16Thế là Ê-xơ-tê được đưa đến Vua A-suê-ru tới hoàng-cung trong tháng thứ mười đó là tháng Tê-bết, trong năm thứ bảy của triều-đại nhà vua. ¹⁷Và vua yêu Ê-xơ-tê hơn tất cả các người đàn-bà; cô tìm được ân-huệ và sự từ-tê của nhà vua nhiều hơn tất cả các trinh-nữ, đến nỗi vua đội vương-miện trên đầu cô và lập cô làm hoàng-hậu thế cho Vả-thi. ¹⁸Thế thì nhà vua ban một tiệc lớn, tiệc của Ê-xơ-tê, cho các ông hoàng của vua và các tôi-tớ của vua; vua cũng lập một ngày nghỉ cho các tỉnh và ban cho quà theo sự hào-phóng của nhà vua.

19Và khi các trinh-nữ được tụ họp với nhau lần thứ hai, thì Mạc-đô-chê đang ngồi ở nơi cổng nhà vua. ²⁰Ê-xơ-tê chưa lộ cho ai biết họ-hàng của mình hay dân-tộc mình, tức là như Mạc-đô-chê đã dặn bảo mình, vì Ê-xơ-tê làm theo lời của Mạc-đô-chê như cô đã từng làm khi còn được ông chăm-sóc.

Mạc-đô-chê cứu nhà vua (2.21-2.23)

21Trong các ngày đó, trong khi Mạc-đô-chê đang ngồi tại cổng nhà vua, Bích-than và Thê-rết, 2 người trong các quan lại của nhà vua trong số những kẻ giữ cửa, trở nên giận-dữ và tìm cách sai một tay chống lại⁽²⁾ Vua A-suê-ru. ²²Nhưng việc ấy đến tai Mạc-đô-chê, ông nói cho Hoàng-hậu Ê-xơ-tê biết, Ê-xơ-tê nói cho nhà vua biết nhân danh Mạc-đô-chê. ²³Bấy giờ khi việc ấy được điều-tra và được xác định, cả 2 chúng nó đều bị treo trên một cái cây; và việc này được viết trong Sách Sử Biên-niên trong sự hiện-diện của nhà vua.

2. Dân Giu-đa bị hãm-dọa (3.1-4.17)

Ha-man đặt kế-hoạch diệt-chúng dân Giu-đa (3.1-3.15)

3 ¹Sau các biến-cố này, Vua A-suê-ru thăng cấp cho Haman, con trai của Ham-mê-đa-tha, người A-gát, và thăng tiến cho người và đặt chỗ ngồi của người trên tất cả các ông hoàng đang ở với vua.

¹nghĩa là: ăn nằm

²nghĩa là: tìm cách hại vua

Esther 2.12-3.1

12Now when the turn of each young lady came to go in to King Ahasuerus, after the end of her twelve months under the regulations for the women—for the days of their beautification were completed as follows: six months with oil of myrrh and six months with spices and the cosmetics for women—¹³the young lady would go in to the king in this way: anything that she desired was given her to take with her from the harem to the king's palace. ¹⁴In the evening she would go in and in the morning she would return to the second harem, to the custody of Shaashgaz, the king's eunuch who was in charge of the concubines. She would not again go in to the king unless the king delighted in her and she was summoned by name. ¹⁵Now when the turn of Esther, the daughter of Abihail the uncle of Mordecai who had taken her as his daughter, came to go in to the king, she did not request anything except what Hegai, the king's eunuch who was in charge of the women, said. And Esther found favor in the eyes of all who saw her.

16So Esther was taken to King Ahasuerus to his royal palace in the tenth month which is the month Tebeth, in the seventh year of his reign. ¹⁷And the king loved Esther more than all the women, and she found favor and kindness with him more than all the virgins, so that he set the royal crown on her head and made her queen instead of Vashti. ¹⁸Then the king gave a great banquet, Esther's banquet, for all his princes and his servants; he also made a holiday for the provinces and gave gifts according to the king's bounty.

19And when the virgins were gathered together the second time, then Mordecai was sitting at the king's gate. ²⁰Esther had not yet made known her kindred or her people, even as Mordecai had commanded her, for Esther did the word of Mordecai as she had done when under his care.

Mordecai saves the king (2.21-2.23)

21In those days, while Mordecai was sitting at the king's gate, Bigthan and Teresh, two of the king's officials from those who guarded the door, became angry and sought to send a hand against King Ahasuerus. ²²But the matter became known to Mordecai, and he told Queen Esther, and Esther told the king in Mordecai's name. ²³Now when the matter was investigated and found to be so, they were both hanged on a tree; and it was written in the Book of the Chronicles in the king's presence.

2. The Jews are threatened (3.1-4.17)

Haman plans to exterminate the Jews (3.1-3.15)

3 ¹After these events King Ahasuerus promoted Haman, the son of Hammedatha the Agagite, and advanced him and set his seat over all the princes who were with him.

²And all the king's servants who were at the king's gate bowed down and prostrated themselves before Haman; for so the king had commanded concerning him. But Mordecai neither bowed down nor prostrated himself. ³Then the king's servants who were at the king's gate said to Mordecai, "Why are you transgressing the king's command?" ⁴Now it was when they had spoken daily to him and he would not listen to them, that they told Haman to see whether Mordecai's reason would stand; for he had told them that he was a Jew. ⁵When Haman saw that Mordecai neither bowed down nor paid homage to him, Haman was filled with rage. ⁶But he despised in his eyes to send a hand against Mordecai alone, for they had told him *who* the people of Mordecai *were*; therefore Haman sought to destroy all the Jews, the people of Mordecai, who *were* throughout the whole kingdom of Ahasuerus. ⁷In the first month, which is the month Nisan, in the twelfth year of King Ahasuerus, Pur, that is the lot, was cast before Haman from day to day and from month to month, until the twelfth month, that is the month Adar. ⁸Then Haman said to King Ahasuerus, "There is a certain people scattered and dispersed among the peoples in all the provinces of your kingdom; their laws are different from *those* of all *other* people, and they do not observe the king's laws, so it is not in the king's interest to let them remain. ⁹If it is pleasing to the king, let it be written that they be destroyed, and I will pay ten thousand talents of silver into the hands of those who carry on the *king's* business, to put into the king's treasuries." ¹⁰Then the king took his signet ring from his hand and gave it to Haman, the son of Hammedatha the Agagite, the enemy of the Jews. ¹¹And the king said to Haman, "The silver is given to you, and the people *also*, to do with them as you please." ¹²Then the king's scribes were summoned on the thirteenth day of the first month, and it was written just as Haman commanded to the king's satraps, to the governors who were over each province, and to the princes of each people, each province according to its script, each people according to its language, being written in the name of King Ahasuerus and sealed with the king's signet ring. ¹³And letters were sent by couriers to all the king's provinces to destroy, to kill, and to annihilate all the Jews, both young and old, women and children, in one day, the thirteenth *day* of the twelfth month, which is the month Adar, and to seize their possessions as plunder. ¹⁴A copy of the edict to be given as law in every province was published to all the peoples so that they should be ready for this day. ¹⁵The couriers went out impelled by the king's command while the decree was given in Susa the capital; and while the king and Haman sat down to drink, the city of Susa was in confusion.

Mordecai asks Esther to help (4.1-4.17)

4 ¹When Mordecai learned all that had been done, Mordecai tore his clothes, put on sackcloth and ashes, and went out into the midst of the city and wailed loudly and bitterly. ²And he went as far as the king's gate, for no one was to enter the king's gate clothed in sackcloth.

²Và tất cả tôi-tớ của nhà vua ở tại cổng nhà vua đều cúi xuống và lạy Ha-man, vì nhà vua đã ra lệnh như thế về người. Nhưng Mạc-đô-chê không cúi xuống cũng không lạy. ³Thế thì các tôi-tớ nhà vua, những kẻ ở tại cổng nhà vua, nói với Mạc-đô-chê: "Tại sao ông vi-phạm lệnh nhà vua?" ⁴Bây giờ xảy ra khi chúng đã nói mỗi ngày với ông và ông không chịu nghe chúng, thì chúng nói cho Ha-man biết để thử coi lý-do của Mạc-đô-chê có đứng vững chăng; vì ông đã nói cho chúng biết rằng ông là một người Giu-đa. ⁵Khi Ha-man thấy Mạc-đô-chê không cúi đầu cũng chẳng tỏ lòng tôn-kính mình, thì Ha-man đầy giận-dữ. ⁶Nhưng hấn khinh-để trong đôi mắt của hấn, không thêm ra tay chống lại một mình Mạc-đô-chê, vì họ đã nói cho hấn biết dân-tộc của Mạc-đô-chê là ai; bởi vậy Ha-man tìm *cách* hủy-diệt tất cả dân Giu-đa, dân-tộc của Mạc-đô-chê, ở khắp toàn-thể vương-quốc của A-suê-ru. ⁷Trong tháng thứ nhất, ấy là tháng Ni-san, trong năm thứ mười-hai của Vua A-suê-ru, Phu-rơ, đó là *lũ* thăm, được ném ra trước mặt Ha-man từ ngày này sang ngày khác, từ tháng này sang *tháng nọ*, cho đến tháng thứ mười-hai, đó là tháng A-đa. ⁸Lúc đó Ha-man tâu lên vua A-suê-ru: "Có một dân-tộc nọ bị tán-loạn và phân-tán ở giữa các dân trong tất cả các tỉnh thuộc vương-quốc của bệ hạ; các luật-pháp của họ khác biệt các *luật-pháp* của mọi dân, chúng không tuân theo các luật-pháp của nhà vua, vì vậy không có ích lợi cho nhà vua để cho chúng tồn tại. ⁹Nếu nhà vua vui lòng, xin được viết rằng chúng phải bị hủy-diệt, và tôi sẽ trả 10 ngàn ta-lăng bạc vào trong tay những người xúc-tiến công-việc của nhà vua, đặt để vào trong ngân-kho của nhà vua." ¹⁰Thế thì vua cầm chiếc ấn-nhãn của mình khỏi tay và trao nó cho Ha-man, con trai của Ham-mê-đa-tha, người A-gát, kẻ thù của dân Giu-đa. ¹¹Và nhà vua nói với Ha-man: "Bạc ấy cho người, và dân đó, để làm với chúng như người muốn." ¹²Đoạn các thư-ký nhà vua được đòi đến vào ngày thứ mười-ba của tháng thứ nhất, và nó được viết đúng như Ha-man ra lệnh cho các quan trấn-thủ của nhà vua, cho các thống-đốc *đang* cai-trị mỗi tỉnh, và cho các ông hoàng của mỗi dân-tộc, mỗi tỉnh tùy theo chữ viết của nó, mỗi dân-tộc tùy theo ngôn-ngữ của nó, được viết nhân danh Vua A-suê-ru và được niêm phong với ấn-nhãn của nhà vua. ¹³Và các lá thư được gửi đi bởi các người đưa thư đến tất cả các tỉnh của nhà vua để hủy-diệt, giết, và tận-diệt tất cả dân Giu-đa, cả già lẫn trẻ, đàn-bà lẫn con nít, trong một ngày, ngày thứ mười-ba của tháng thứ mười-hai, ấy là tháng A-đa, và tịch thu tài-sản của họ như đồ cướp-bóc. ¹⁴Một bản sao của sắc-lệnh được phát hành như luật cho tất cả các dân-tộc tại mỗi tỉnh để họ phải sẵn-sàng cho ngày này. ¹⁵Các người đưa thư bị hối thúc đi ra bởi lệnh của nhà vua trong khi sắc-lệnh được ban ra tại thủ-đô Su-sơ; và trong khi nhà vua cùng Ha-man ngồi xuống uống rượu, thì thành Su-sơ ở trong sự hỗn-loạn.

Mạc-đô-chê yêu-cầu Ê-xơ-tê giúp-đỡ (4.1-4.17)

4 ¹Khi Mạc-đô-chê biết được mọi điều đã được làm, Mạc-đô-chê xé quần-áo của mình, mặc vào vải gai và phủ tro lên, và đi ra vào trong giữa thành và than-khóc lớn tiếng và đấng-cay. ²Ông đi xa đến tận cổng của nhà vua, vì không một người nào được vào cổng nhà vua mà mặc vải gai.

Ê-xơ-tê 4.3-5.2

³Và trong mỗi và mọi tỉnh, nơi mạng-lệnh và sắc-lệnh của nhà vua đến, thì có tiếng khóc thương lớn ở giữa dân Giu-đa, với kiêng-ăn, khóc-lóc, và than-khóc; và nhiều người nằm trên vải gai và tro.

⁴Các gái hầu của Ê-xơ-tê và các hoạn-quan của bà đến nói cho bà biết, và hoàng-hậu quận-thất trong nỗi thống-khổ lớn. Bà gửi quần-áo để Mạc-đô-chê mặc để ông có thể lột vải gai của ông khỏi mình ông, nhưng ông không nhận. ⁵Thế thì Ê-xơ-tê gọi Ha-thác từ các hoạn-quan của nhà vua đến, người mà nhà vua đã bổ-nhiệm hầu bà, và truyền cho hắn đi đến Mạc-đô-chê để hỏi cho biết việc này là gì và tại sao như vậy. ⁶Thế là Ha-thác đi ra tới Mạc-đô-chê đến quảng-trường của thành ở phía trước cổng nhà vua. ⁷Và Mạc-đô-chê nói cho hắn biết mọi điều đã xảy ra cho mình, và số lượng tiền chính-xác Ha-man đã hứa trả cho các ngân-kho nhà vua cho sự hủy-diệt dân Giu-đa. ⁸Ông cũng cho hắn một bản sao của sắc-lệnh đã được phát-hành tại Su-sơ để hủy-diệt họ, để hắn được trình ra cho Ê-xơ-tê xem và nói cho bà biết, và bảo bà đi vào trong nhà vua để van-xin đặc-ân của vua và để cầu-khẩn nhà vua cho dân-tộc bà.

⁹Và Ha-thác trở về và thuật lại các lời của Mạc-đô-chê cho Ê-xơ-tê nghe. ¹⁰Thế thì Ê-xơ-tê nói với Ha-thác và bảo hắn trả lời Mạc-đô-chê: ¹¹"Tất cả tôi-tớ của nhà vua và dân các tỉnh của nhà vua đều biết rằng hễ ai, nam hay nữ, đi vào sân trong đến nhà vua, mà không được lệnh vời, thì người đó chỉ có một luật rằng hắn phải bị xử-tử, trừ khi nhà vua gơ ra cho người đó cây trượng bằng vàng nõ hầu người đó được sống. Và tôi đã không được vời đến tới nhà vua trong những 30 ngày này." ¹²Và họ thuật lại các lời của Ê-xơ-tê cho Mạc-đô-chê nghe.

¹³Thế thì Mạc-đô-chê bảo họ trả lời Ê-xơ-tê: "Chớ tưởng rằng con ở trong vương-cung là có thể thoát được hơn là tất cả dân Giu-đa. ¹⁴Vì nếu con cứ làm thinh vào lúc này, thì sự cứu-trợ và sự giải-phóng sẽ chỗi lên cho dân Giu-đa từ một chỗ khác và con cùng nhà của cha của con sẽ diệt-vong. Và ai biết rằng con đã được (làm hoàng-tộc) chẳng phải vì thời-diểm như thế này hay sao?" ¹⁵Thế thì Ê-xơ-tê bảo họ trả lời Mạc-đô-chê: ¹⁶"Xin đi, nhóm tất cả dân Giu-đa tìm được trong Su-sơ, và xin kiêng-ăn vì tôi; đừng ăn, đừng uống trong 3 ngày, đêm lẫn ngày. Tôi và các người hầu gái của tôi cũng sẽ kiêng-ăn trong cùng một cách đó. Như vậy tôi sẽ đi vào trong nhà vua, là điều không hợp luật; nếu tôi diệt-vong, thì tôi diệt-vong." ¹⁷Thế là Mạc-đô-chê ra đi và làm đúng như Ê-xơ-tê đã bảo mình.

3. Ê-xơ-tê can-thiệp cho dân Giu-đa (5.1-8.17)

Ê-xơ-tê trình diện trước mặt nhà vua (5.1-5.8)

5 ¹Bấy giờ xảy ra vào ngày thứ ba, Ê-xơ-tê mặc vương-bào của mình và đứng trong sân bên trong cung của nhà vua ở phía trước các phòng của nhà vua; và nhà vua đang ngồi trên ngai của mình trong phòng có ngai vua, đối-diện cửa vào cung-diện. ²Và xảy ra khi vua thấy hoàng-hậu Ê-xơ-tê đứng trong sân, bà được ân-huệ trước mặt vua; và nhà vua gơ ra cho Ê-xơ-tê cây trượng bằng vàng đang ở trong tay của mình. Thế là Ê-xơ-tê đến gần và rờ đầu cây trượng.

Esther 4.3-5.2

³And in each and every province where the command and decree of the king came, there was great mourning among the Jews, with fasting, weeping, and wailing; and many lay on sackcloth and ashes.

⁴Then Esther's maidens and her eunuchs came and told her, and the queen writhed in great anguish. And she sent garments to clothe Mordecai that he might remove his sackcloth from him, but he did not accept them. ⁵Then Esther summoned Hatach from the king's eunuchs, whom the king had appointed to attend her, and ordered him to go to Mordecai to learn what this was and why it was. ⁶So Hatach went out to Mordecai to the city square in front of the king's gate. ⁷And Mordecai told him all that had happened to him, and the exact amount of money that Haman had promised to pay to the king's treasuries for the destruction of the Jews. ⁸He also gave him a copy of the text of the edict which had been issued in Susa for their destruction, that he might show Esther and inform her, and to order her to go in to the king to implore his favor and to plead with him for her people.

⁹And Hatach came back and related Mordecai's words to Esther. ¹⁰Then Esther spoke to Hatach and ordered him to reply to Mordecai: ¹¹"All the king's servants and the people of the king's provinces know that for any man or woman who comes to the king to the inner court who is not summoned, he has but one law, that he be put to death, unless the king holds out to him the golden scepter so that he may live. And I have not been summoned to come to the king for these thirty days." ¹²And they related Esther's words to Mordecai.

¹³Then Mordecai told them to reply to Esther, "Do not imagine that you in the king's palace can escape any more than all the Jews. ¹⁴For if you remain silent at this time, relief and deliverance will arise for the Jews from another place and you and your father's house will perish. And who knows whether you have not attained (royalty) for such a time as this?" ¹⁵Then Esther told them to reply to Mordecai. ¹⁶Go, assemble all the Jews who are found in Susa, and fast for me; do not eat or drink for three days, night or day. I and my maidens also will fast in the same way. And thus I will go in to the king, which is not according to the law; and if I perish, I perish." ¹⁷So Mordecai went away and did just as Esther had commanded him.

3. Esther intercedes for the Jews (5.1-8.17)

Esther appears before the king (5.1-5.8)

5 ¹Now it came about on the third day that Esther put on her royal robes and stood in the inner court of the king's palace in front of the king's rooms, and the king was sitting on his royal throne in the throne room, opposite the entrance to the palace. ²And it happened when the king saw Esther the queen standing in the court, she obtained favor in his sight; and the king extended to Esther the golden scepter which was in his hand. So Esther came near and touched the top of the scepter.

Esther 5.3-6.4

³Then the king said to her, "What is *troubling* you, Queen Esther? And what is your request? Even to half of the kingdom it will be given to you." ⁴And Esther said, "If it please the king, may the king and Haw-mawn come this day to the banquet that I have prepared for him."

⁵Then the king said, "Bring Haman quickly that we may do the word of Esther." So the king and Haman came to the banquet which Esther had prepared. ⁶And, at the banquet of wine, the king said to Esther, "What is your petition, for it shall be granted to you. And what is your request? Even to half of the kingdom it shall be done." ⁷So Esther answered and said, "My petition and my request is: ⁸if I have found favor in the sight of the king, and if it please the king to grant my petition and do my request, may the king and Haman come to the banquet which I shall prepare for them, and tomorrow I will do according to the word of the king."

Haman's pride (5.9-5.14)

⁹Then Haman went out that day glad and pleased of heart; but when Haman saw Mordecai in the king's gate, and that he did not stand up or tremble before him, Haman was filled with anger against Mordecai. ¹⁰Haman controlled himself, however, went to his house, and sent for his friends and his wife Zeresh. ¹¹Then Haman recounted to them the glory of his riches, and the multitude of his sons, and every *instance* where the king had magnified him, and how he had promoted him above the princes and servants of the king. ¹²Haman also said, "Even Esther the queen let no one but me come with the king to the banquet which she had prepared; and tomorrow also I am invited by her with the king. ¹³Yet all of this does not satisfy me every time I see Mordecai the Jew sitting at the king's gate." ¹⁴Then Zeresh his wife and all his friends said to him, "Have a gallows fifty cubits high made and in the morning ask the king to have Mordecai hanged on it, then go joyfully with the king to the banquet." And the advice pleased Haman, so he had the gallows made.

The king plans to honor Mordecai (6.1-6.9)

6 ¹During that night the king could not sleep so he gave an order to bring the book of records, the chronicles, and they were read before the king. ²And it was found written what Mordecai had reported concerning Bigthan and Teresh, two of the king's eunuchs who were doorkeepers, that they had sought to lay hands on King Ahasuerus. ³And the king said, "What honor or dignity has been bestowed on Mordecai for this?" Then the king's servants who attended him said, "Nothing has been done for him." ⁴So the king said, "Who is in the court?" Now Haman had just entered the outer court of the king's palace in order to speak to the king about hanging Mordecai on the gallows which he had prepared for him.

Ê-xơ-tê 5.3-6.4

³Lúc đó nhà vua nói với bà: "Điều gì đang *làm phiền* nàng, hỡi Hoàng-hậu Ê-xơ-tê? Và nàng yêu-cầu điều gì? Ngay cả tới phân-nửa vương-quốc cũng sẽ được ban cho nàng." ⁴Và Ê-xơ-tê thưa: "Nếu nhà vua đẹp lòng, xin nhà vua và Ha-man đến *dự* đại tiệc mà thiếp đã chuẩn-bị cho ngài trong ngày này."

⁵Thế thì nhà vua phán: "Hãy kíp đem Ha-man đến để chúng ta có thể làm điều Ê-xơ-tê nói." Thế là nhà vua và Ha-man tới *dự* đại tiệc mà Ê-xơ-tê đã chuẩn-bị. ⁶Và, tại đại tiệc có rượu nho, nhà vua nói với Ê-xơ-tê: "Điều nàng thỉnh-cầu là gì, vì nó sẽ phải được ban cho nàng. Và nàng xin điều gì? Ngay cả tới phân-nửa vương-quốc, nó cũng sẽ phải được thực-hiện." ⁷Thế là Ê-xơ-tê trả lời và thưa: "Thỉnh-cầu của thiếp và yêu-cầu của thiếp là: ⁸nếu thiếp đã tìm được ân-huệ trước mắt nhà vua, và nếu nhà vua vui-lòng để chấp thuận cho thỉnh-cầu của thiếp và thực-hiện yêu-cầu của thiếp, xin nhà vua và Ha-man đến *dự* đại tiệc mà thiếp sẽ chuẩn-bị cho *nhị vị*, và ngày mai thiếp sẽ làm theo lời của nhà vua."

Sự kiêu-hãnh của Ha-man (5.9-5.14)

⁹Thế thì Ha-man đi ra ngày đó vui-vẻ và vui trong tâm; nhưng khi Ha-man thấy Mạc-đô-chê tại cổng nhà vua, và thấy ông chẳng đứng dậy cũng chẳng run-sợ trước mặt mình, Ha-man đầy giận-dữ chống lại Mạc-đô-chê. ¹⁰Tuy nhiên, Ha-man tự kiềm-chế, đi về tới nhà mình, sai gọi gọi bạn bè của mình và vợ mình là Xê-rét đến. ¹¹Đoạn Ha-man kể lể với họ sự hào nhoáng của tài-sản mình, số đông những con trai mình, và từng *dip* mà nhà vua đã tôn cao mình, và vua đã thăng-cấp cho mình cao hơn các ông hoàng và các tôi-tớ của nhà vua như thế nào. ¹²Ha-man cũng nói: "Ngay cả hoàng-hậu Ê-xơ-tê cũng chẳng cho một ai ngoài ta đến *dự* đại tiệc với nhà vua mà bà đã chuẩn-bị xong; và ngày mai ta cũng được bà mời với nhà vua. ¹³Nhưng mọi điều này không làm thỏa-mãn ta mỗi khi ta thấy Mạc-đô-chê người Giu-đa ngồi tại cổng nhà vua." ¹⁴Lúc đó Xê-rét vợ của hắn và tất cả các bạn của hắn nói với hắn: "Hãy cho làm một cái giá treo cổ cao 25 mét⁽¹⁾, và sớm mai xin nhà vua cho treo Mạc-đô-chê trên nó, rồi hãy vui-vẻ đi với nhà vua tới *dự* đại tiệc." Và lời khuyên làm Ha-man vui lòng, vì vậy hắn cho làm xong cái giá treo cổ.

Vua định làm vinh-dự Mạc-đô-chê (6.1-6.9)

6 ¹Trong đêm đó nhà vua không ngủ được, vì vậy vua ra lệnh đem sách hồ-sơ, các sử biên-niên đến, và họ đọc trước mặt nhà vua. ²Và họ tìm thấy có viết điều mà Mạc-đô-chê đã phúc-trình về Bích-than và Thê-rét, 2 người trong các hoạn-quan của nhà vua là các kẻ giữ cửa, rằng chúng đã tìm cách tra tay trên Vua A-suê-ru. ³Và nhà vua phán: "Mạc-đô-chê đã được ban thưởng vinh-dự hay phẩm-tước gì vì việc này?" Lúc đó các tôi-tớ châu-chực nhà vua thưa: "Chẳng có gì đã được làm cho người." ⁴Thế là vua phán: "Ai ở trong sân đó?" Bấy giờ Ha-man vừa vào sân ngoài vương-cung để tâu với vua về việc treo Mạc-đô-chê trên cái giá treo cổ hắn đã chuẩn-bị cho người.

¹nguyên ngữ am-maw' (am-má). Một am-maw' gần bằng ½ mét

Ê-xơ-tê 6.5-7.7

⁵Và các tôi-tớ của nhà vua tâu lên vua: "Kìa, Ha-man đang đứng trong sân." Và nhà vua phán: "Hãy cho hắn vào." ⁶Thế là Ha-man vào, và vua nói với hắn: "Điều gì phải làm cho kẻ mà nhà vua muốn làm vinh-dự?" Ha-man tự nhủ: "Ai mà nhà vua muốn làm vinh-dự hơn ta?" ⁷Thế thì Ha-man tâu với vua: "Cho người mà nhà vua muốn làm vinh-dự, ⁸xin đem đến vương-bào mà nhà vua đã mặc đến và con ngựa nhà vua đã cỡi, và đội trên đầu hắn vương-miện; ⁹và xin giao bào đó và ngựa đó cho một trong các ông hoàng quý-phái nhất của nhà vua, để họ mặc cho người mà nhà vua muốn làm vinh-dự và dẫn người trên lưng ngựa đi qua quảng-trường của thành, và tuyên-bố trước mặt người: 'Như vậy sẽ phải được làm cho người nhà vua muốn làm vinh-dự.'"

Ha-man phải tôn-vinh Mạc-đô-chê (6.10-6.14)

¹⁰Thế thì vua phán cùng Ha-man: "Hãy mau đem bào và ngựa như người đã nói, và hãy làm như thế cho Mạc-đô-chê người Giu-đa, đang ngồi tại cổng nhà vua; chớ bỏ qua một điều gì trong mọi điều người đã nói." ¹¹Thế là Ha-man lấy bào và ngựa đó, mặc cho Mạc-đô-chê, và dẫn người *trên lưng ngựa* qua quảng-trường của thành, và tuyên-bố trước mặt người: "Như vậy sẽ phải làm cho người mà nhà vua muốn ban vinh-dự." ¹²Rồi Mạc-đô-chê trở lại cổng nhà vua. Nhưng Ha-man lật-đật trở về nhà, thương-tiếc, với đầu trùm lại. ¹³Và Ha-man kể lể với Xê-rét vợ mình và bạn bè của mình mọi sự đã xảy ra cho mình. Lúc đó các người khôn-ngoan và Xê-rét vợ của hắn nói với hắn: "Nếu Mạc-đô-chê, mà trước mặt hắn ông đã bắt đầu ngã, là dòng-dõi dân Giu-đa, thì ông sẽ không thắng được hắn, nhưng chắc-chắn sẽ ngã trước mặt hắn." ¹⁴Trong khi họ còn đang nói với hắn, các hoạn-quan của nhà vua đến và lật-đật đưa Ha-man tới đại tiệc Ê-xơ-tê đã chuẩn-bị.

Lời cầu-xin của Ê-xơ-tê (7.1-7.10)

7 ¹Bấy giờ nhà vua và Ha-man đến uống *rượu* với hoàng-hậu Ê-xơ-tê. ²Và nhà nói với Ê-xơ-tê vào ngày thứ hai cũng tại đại tiệc rượu: "Điều thỉnh-cầu của nàng là gì, hỡi Hoàng-hậu Ê-xơ-tê? Nó sẽ được ban cho nàng. Và điều yêu-cầu của nàng là gì? Ngay cả tới phân-nửa vương-quốc cũng sẽ phải được làm xong." ³Thế thì Hoàng-hậu Ê-xơ-tê trả lời và thưa: "Ôi hoàng thượng, nếu thiếp tìm được ân-huệ trước mắt nhà vua, và nếu nhà vua vui lòng, xin cho sinh-mạng thiếp được ban cho thiếp làm lời thỉnh-cầu của thiếp, và dân-tộc của thiếp làm yêu-cầu của thiếp; ⁴vì chúng tôi, thiếp và dân-tộc thiếp đã bị bán, để bị hủy-diệt, để bị giết, và để bị tuyệt-diệt. Bây giờ nếu chúng tôi, đàn-ông và đàn-bà, đã chỉ bị bán để làm nô-lệ, tất thiếp đã giữ im-lặng, vì nỗi khổ không xứng để quấy-rầy nhà vua." ⁵Lúc đó vua A-suê-ru hỏi Hoàng-hậu Ê-xơ-tê: "Kẻ ấy là ai và nó ở đâu mà dám làm như vậy?" ⁶Và Ê-xơ-tê thưa: "Một kẻ địch và kẻ thù là Ha-man độc-ác này!" Thế thì Ha-man trở nên khiếp-sợ trước mặt nhà vua và hoàng-hậu. ⁷Và nhà vua đứng dậy trong cơn giận của mình bỏ đại tiệc rượu và đi vào trong vườn của cung-diện; nhưng Ha-man ở lại để cầu-xin Hoàng-hậu Ê-xơ-tê cho sinh-mạng của mình, vì hắn thấy nhà vua đã quyết-định làm hại mình.

Esther 6.5-7.7

⁵And the king's servants said to him, "Behold, Haman is standing in the court." And the king said, "Let him come in." ⁶So Haman came in and the king said to him, "What is to be done for the man whom the king desires to honor?" And Haman said to himself, "Whom would the king desire to honor more than me?" ⁷Then Haman said to the king, "For the man whom the king desires to honor, ⁸let them bring a royal robe which the king has worn, and the horse on which the king has ridden, and on whose head a royal crown has been placed; ⁹and let the robe and the horse be handed over to one of the king's most noble princes and let them array the man whom the king desires to honor and lead him on horse-back through the city square, and proclaim before him, 'Thus it shall be done to the man whom the king desires to honor.'"

Haman must honor Mordecai (6.10-6.14)

¹⁰Then the king said to Haman, "Take quickly the robes and the horse as you have said, and do so for Mordecai the Jew, who is sitting at the king's gate; do not fall short in anything of all that you have said." ¹¹So Haman took the robe and the horse, and arrayed Mordecai, and led him *on horse-back* through the city square, and proclaimed before him, "Thus it shall be done to the man whom the king desires to honor." ¹²Then Mordecai returned to the king's gate. But Haman hurried home, mourning, with *his* head covered. ¹³And Haman recounted to Zeresh his wife and all his friends everything that had happened to him. Then his wise men anh Zeresh his wife said to him, "If Mordecai, before whom you have begun to fall, is from the seed of the Jews, you will not overcome him, but will surely fall before him." ¹⁴While they were still talking with him, the king's eunuchs arrived and hastily brought Haman to the banquet which Esther had prepared.

Esther's plea (7.1-7.10)

7 ¹Now the king and Haman came to drink *wine* with Esther the queen. ²And the king said to Esther on the second day also at the banquet of wine, "What is your petition, Queen Esther? It shall be granted you. And what is your request? Even to half of the kingdom it shall be done." ³Then Queen Esther answered and said, "If I have found favor in your sight, O king, and if it please the king, let my life be given me as my petition, and my people as my request; ⁴for we have been sold, I and my people, to be destroyed, to be killed and to be annihilated. Now if we had only been sold as slaves, men and women, I would have remained silent, for the trouble would not be commensurate with the annoyance to the king." ⁵Then King Ahasuerus asked Queen Esther, "Who is he, and where is he, who would presume to do thus?" ⁶And Esther said, "A foe and an enemy is this wicked Haman!" Then Haman became terrified before the king and queen. ⁷And the king arose in his anger from the banquet of wine *and went* into the palace garden; but Haman stayed to beg for his life from Queen Esther, for he saw that harm had been determined against him by the king.

Esther 7.8-8.11

⁸Now when the king returned from the palace garden into the house of the banquet of wine, Haman was falling on the couch where Esther was. Then the king said, "Will he even assault the queen with me in the house?" As the word went out of the king's mouth, they covered Haman's face. ⁹Then Harbonah, one of the eunuchs who *were* before the king said, "Behold indeed, the gallows standing at Haman's house fifty cubits high, which Haman made for Mordecai who spoke good on behalf of the king!" And the king said, "Hang him on it." ¹⁰So they hanged Haman on the gallows which he had prepared for Mordecai, and the king's anger subsided.

Mordecai promoted (8.1-8.17)

8 ¹On that day King Ahasuerus gave the house of Haman, the enemy of the Jews, to Queen Esther; and Mordecai came before the king, for Esther had disclosed what he was to her. ²And the king took off his signet ring which he had taken away from Haman, and gave it to Mordecai. And Esther set Mordecai over the house of Haman.

³Then Esther spoke again to the king, fell at his feet, wept, and implored him to avert the evil *scheme* of Haman the Agagite and his plot which he had devised against the Jews. ⁴And the king extended the golden scepter to Esther. So Esther arose and stood before the king. ⁵Then she said, "If it pleases the king and if I have found favor before him and the matter *seems* proper to the king and I am pleasing in his sight, let it be written to revoke the letters devised by Haman, the son of Hammedatha the Agagite, which he wrote to destroy the Jews who are in all the king's provinces. ⁶For how can I endure to see the calamity which shall befall my people, and how can I endure to see the destruction of my kindred?" ⁷So King Ahasuerus said to Queen Esther and to Mordecai the Jew, "Behold, I have given the house of Haman to Esther, and him they have hanged on the gallows because he had stretched out his hands against the Jews. ⁸Now you write to the Jews as you see fit, in the king's name, and seal it with the king's signet ring; for a decree which is written in the name of the king and sealed with the king's signet ring may not be revoked."

⁹So the king's scribes were called at that time in the third month (that is, the month Sivan), on the twenty-third day; and it was written according to all that Mordecai commanded to the Jews, the satraps, the governors, and the princes of the provinces which *extended* from India to Ethiopia, 127 provinces, to every province according to its script, and to every people according to their language, as well as to the Jews according to their script and their language. ¹⁰And he wrote in the name of King Ahasuerus, and sealed it with the king's signet ring, and sent letters by couriers on horses, riding on steeds sired by the royal stud.

¹¹In them the king granted the Jews who were in each and every city *the right* to assemble and to defend their lives, to destroy, to kill, and to annihilate the entire army of any people or province which might attack them including children and women, and to plunder their spoil,

Ê-xơ-tê 7.8-8.11

⁸Bấy giờ khi nhà vua trở lại từ vườn của cung-diện vào trong cung có đại tiệc có rượu nhỏ, thì Ha-man đang ngã trên ghế dài nơi Ê-xơ-tê đang *ngồi*. Thế thì nhà vua nói: "Thậm-chí nó sẽ hành-hung hoàng-hậu *đang ở* với ta trong cung này ư?" Vừa khi lời ra khỏi miệng nhà vua, họ bao-phủ mặt Ha-man. ⁹Lúc đó Hạt-bô-na một trong các hoạn-quan *ở* trước mặt nhà vua, tâu: "Kìa, quả thật có cái giá treo cổ dựng tại nhà Ha-man cao 25 mét, mà Ha-man đã làm cho Mạc-đô-chê là người đã nói điều lành vì lợi-ích của nhà vua!" Và nhà vua phán: "Treo nó trên đó!" ¹⁰Vì vậy họ treo Ha-man nơi cái giá treo cổ mà hắn đã chuẩn-bị cho Mạc-đô-chê, và cơn giận của nhà vua nguôi đi.

Mạc-đô-chê được thăng-cấp (8.1-8.17)

8 ¹Vào ngày đó Vua A-suê-ru ban cái nhà của Ha-man, kẻ thù dân Giu-đa, cho Hoàng-hậu Ê-xơ-tê; và Mạc-đô-chê đến trước mặt vua, vì Ê-xơ-tê đã hé lộ người là ai đối với mình. ²Và nhà vua *cởi* ấn-nhãn của mình mà vua đã lấy khỏi Ha-man mà ban nó cho Mạc-đô-chê. Và Ê-xơ-tê đặt Mạc-đô-chê coi sóc nhà của Ha-man.

³Rồi Ê-xơ-tê lại thưa nhà vua, phục xuống nơi chân người, khóc-lóc, khẩn-cầu người phá cái *muru đồ* ác-độc của Haman, người A-gát và âm-muru của hắn mà hắn đã nghĩ ra chống dân Giu-đa. ⁴Và nhà vua giương cây trượng vàng ra cho Ê-xơ-tê. Thế là Ê-xơ-tê chỗi dậy và đứng trước mặt nhà vua. ⁵Đoạn bà nói: "Nếu nhà vua vui lòng, và nếu thiếp đã tìm được ân-huệ trước mặt nhà vua, và nhà vua thấy việc này thích-hợp, và thiếp dụi dàng trước mắt nhà vua, thì xin viết để thu hồi các lá thư đã được nghĩ ra bởi Ha-man con trai của Ham-mê-đa-tha người A-gát, mà hắn đã viết để hủy-diệt dân Giu-đa ở trong tất cả các tỉnh của nhà vua. ⁶Vì làm sao thiếp lại có thể chịu nổi để thấy tai-vạ sẽ đổ xuống cho dân-tộc của thiếp, và làm sao thiếp lại có thể chịu nổi để thấy cho được sự hủy-hàng họ-hàng của thiếp?" ⁷Thế là Vua A-suê-ru nói với Hoàng-hậu Ê-xơ-tê và nói với Mạc-đô-chê người Giu-đa: "Này, ta đã ban nhà của Ha-man cho Ê-xơ-tê, và họ đã treo hắn trên cái giá treo cổ vì hắn đã giơ tay hắn ra chống dân Giu-đa. ⁸Bây giờ các người viết cho dân Giu-đa điều các người thấy hợp, nhân danh nhà vua, và niêm-phong nó với ấn-nhãn nhà vua; vì một sắc-lệnh được viết nhân danh nhà vua và được niêm-phong với ấn-nhãn nhà vua thì không thể bị thu-hồi."

⁹Thế là các thư-ký của nhà vua được gọi đến vào lúc đó trong tháng thứ ba (đó là tháng Si-van), vào ngày thứ hai-mươi-ba; và nó được viết theo mọi điều Mạc-đô-chê ra lệnh cho dân Giu-đa, các quan trấn-thủ, các thống-đốc, và các ông hoàng của những tỉnh từ Ấn-độ đến Ê-thi-ô-bi, 127 tỉnh, tới mỗi tỉnh tùy theo chữ viết của nó, và đến mỗi dân-tộc tùy theo ngôn-ngữ của họ, cũng tới dân Giu-đa tùy theo chữ viết của họ và ngôn-ngữ của họ. ¹⁰Và ông viết nhân danh Vua A-suê-ru và niêm-phong nó với ấn-nhãn nhà vua, và gửi các lá thư đi bởi các kỵ mã đưa thư, cỡi những con ngựa được gầy giống bởi ngựa giống hoàng gia. ¹¹Trong *các lá thư đó* nhà vua ban cho dân Giu-đa ở trong mỗi và mọi thành *quyền* tự họp và bảo-vệ sinh-mạng mình, hủy-diệt, giết chết, và tuyệt-diệt toàn-thê quân-đội của bất cứ một dân-tộc nào hay tỉnh nào mà có thể tấn-công họ, gồm cả con nít và đàn-bà, và để cướp lấy chiến-lợi-phẩm của chúng,

¹²vào một ngày trong tất cả các tỉnh của Vua A-suê-ru, ngày thứ mười-ba của tháng thứ mười-hai (đó là tháng A-đa). ¹³Một bản sao của sắc-lệnh ấy được làm thành luật trong mỗi và mọi tỉnh, được phát hành cho tất cả các dân-tộc, ngõ hầu dân Giu-đa sẽ sẵn-sàng cho ngày này để trả thù các kẻ thù của mình. ¹⁴Các người đưa thư, bị giục-giã và hối thúc bởi lệnh của vua, ra đi, cỡi những ngựa nòi của vua; và sắc-lệnh được ban ra trong thủ-đô Su-sơ.

¹⁵Lúc đó Mạc-đô-chê lui ra từ sự hiện-diện của nhà vua, trong triều-phục màu xanh và màu trắng, *đội* một cái mũ lớn bằng vàng và *mặc* y-phục bằng vải lanh mịn và màu tím; thành Su-sơ reo-hò và mừng-rỡ. ¹⁶Vì dân Giu-đa, có sự sáng, sự vui-mừng, sự vui-vẻ, và vinh-dự. ¹⁷Và trong mỗi và mọi tỉnh, trong mỗi và mọi thành, bất cứ nơi nào có mạng-lệnh của vua và sắc-lệnh của vua đến, thì có sự vui-mừng và sự vui-vẻ cho dân Giu-đa, có tiệc lớn và một ngày tốt-lành. Và nhiều kẻ ở giữa các dân-tộc của xứ-sở ấy trở thành người Giu-đa, vì sự sợ-hãi về dân Giu-đa đã giáng trên chúng.

4. Dân Giu-đa được giải-phóng (9.1-10.3)

Dân Giu-đa hủy-diệt các kẻ thù mình (9.1-9.17)

9 ¹Bây giờ trong tháng thứ mười-hai (đó là tháng A-đa), vào ngày thứ mười-ba, khi mạng-lệnh và sắc-lệnh của vua sắp được thi-hành, vào ngày khi các kẻ thù của dân Giu-đa hy-vọng được quyền làm chủ trên họ, việc đã đổi trái ngược lại, đến nỗi chính dân Giu-đa được quyền làm chủ trên những kẻ ghét mình. ²Dân Giu-đa tụ họp trong các thành của họ *trong* khắp các tỉnh của Vua A-suê-ru để tra tay trên những kẻ tìm kiếm điều hại mình; chẳng có một ai có thể đứng nổi trước mặt họ, vì sự sợ-hãi về họ đã giáng trên tất cả các dân-tộc. ³Ngay cả tất cả các ông hoàng của các tỉnh, các quan trấn-thủ, các thống-đốc, và những kẻ đang làm việc vua đều nâng dân Giu-đa lên, vì sự kinh-sợ Mạc-đô-chê đã giáng trên chúng. ⁴Quả thật, Mạc-đô-chê vốn cao-trọng trong hoàng cung, và danh-tiếng của người đồn ra khắp các tỉnh; vì người Mạc-đô-chê ấy trở nên cao-trọng hơn và cao-trọng hơn. ⁵Như vậy dân Giu-đa đánh hạ tất cả các kẻ thù mình với nhất gươm, giết và hủy-diệt; và họ làm điều họ thích đối với những kẻ ghét mình. ⁶Và trong thủ-đô Su-sơ dân Giu-đa giết và hủy-diệt 500 đàn-ông, ⁷và Phạt-san-đa-tha, Đan-phông, A-ba-tha, ⁸Phô-ra-tha, A-đa-lia, A-ri-đa-tha, ⁹Phạt-ma-sa-ta, A-ri-sai, A-ri-đai, và Va-giê-xa-tha, ¹⁰là 10 con trai của Ha-man, là con trai của Ham-mê-đa-tha, kẻ thù của dân Giu-đa; nhưng họ chẳng tra tay mình vào sự cướp-bóc.

¹¹Vào ngày đó con số những kẻ bị giết trong thủ-đô Su-sơ được báo cáo lên vua. ¹²Và nhà vua nói với Hoàng-hậu Ê-xơ-tê: "Dân Giu-đa đã giết 500 người và 10 con trai của Ha-man trong thủ-đô Su-sơ. Rồi đã làm gì trong các tỉnh còn lại của nhà vua! Bây giờ thỉnh-cầu của nàng là gì? Nó sẽ phải được ban cho nàng. Và điều yêu-cầu thêm của nàng là gì? Thậm-chí nó cũng sẽ phải được làm xong." ¹³Lúc ấy Ê-xơ-tê nói: "Nếu nhà vua vui lòng, xin ngày mai cũng được ban cho dân Giu-đa tại Su-sơ để làm theo sắc-lệnh của ngày hôm nay; và xin treo 10 con trai của Ha-man trên những cái giá treo cổ."

¹²On one day in all the provinces of King Ahasuerus, the thirteenth *day* of the twelfth month (that is, the month Adar). ¹³A copy of the edict to be given as law in each and every province, was published to all the peoples, so that the Jews should be ready for this day to avenge themselves on their enemies. ¹⁴The couriers, hastened and impelled by the king's command, went out, riding on the royal steeds; and the decree was given out in Susa the capital.

¹⁵Then Mordecai went out from the presence of the king in royal robes of blue and white, with a large crown of gold and a garment of fine linen and purple; and the city of Susa shouted and rejoiced. ¹⁶For the Jews there was light and gladness and joy and honor. ¹⁷And in each and every province and in each and every city, wherever the king's commandment and his decree arrived, there was gladness and joy for the Jews, a feast and a good day. And many among the peoples of the land became Jews, for the dread of the Jews had fallen on them.

4. The Jews are delivered (9.1-10.3)

The Jews destroy their enemies (9.1-9.17)

9 ¹Now in the twelfth month (that is, the month Adar), on the thirteenth day when the king's command and edict were about to be executed, on the day when the enemies of the Jews hoped to gain the mastery over them, it was turned to the contrary so that the Jews themselves gained the mastery over those who hated them. ²The Jews assembled in their cities throughout all the provinces of King Ahasuerus to lay hands on those who sought their harm; and no one could stand before them, for the dread of them had fallen on all the peoples. ³Even all the princes of the provinces, the satraps, the governors, and those who were doing the king's business lifted up the Jews, because the dread of Mordecai had fallen on them. ⁴Indeed, Mordecai was great in the king's house, and his fame spread throughout all the provinces; for the man Mordecai became greater and greater. ⁵Thus the Jews struck all their enemies with the stroke of the sword, killing and destroying; and they did what they pleased to those who hated them. ⁶And in Susa the capital the Jews killed and destroyed five hundred men, ⁷and Parshandatha, Dalphon, Aspatha, ⁸Poratha, Adalia, Aridatha, ⁹Parmashta, Arisai, Aridai, and Vajezatha, ¹⁰the ten sons of Haman the son of Hammedatha, the Jews's enemy; but they did not lay their hands on the plunder.

¹¹On that day the number of those who were killed in Susa the capital was reported to the king. ¹²And the king said to Queen Esther, "The Jews have killed and destroyed five hundred men and the ten sons of Haman in Susa the capital. What then have they done in the rest of the king's provinces! Now what is your petition? It shall even be granted you. And what is your further request? It shall also be done" ¹³Then said Esther, "If it pleases the king, let tomorrow also be granted to the Jews who are in Susa to do according to the edict of today; and let Haman's ten sons be hanged on the gallows."

Esther 9.14-9.29

¹⁴So the king commanded that it should be done so; and an edict was issued in Susa, and Haman's ten sons were hanged. ¹⁵And the Jews who were in Susa assembled also on the fourteenth day of the month Adar and killed three hundred men in Susa, but they did not lay their hands on the plunder.

¹⁶Now the rest of the Jews *who* were in the king's provinces assembled, to defend their lives and rid themselves of their enemies, and kill 75,000 of those who hated them; but they did not lay their hands on the plunder. ¹⁷*This was done* on the thirteenth day the month Adar, and on the fourteenth day they rested and made it a day of feasting and rejoicing.

The feast of Poo-reem instituted (9.18-9.32)

¹⁸But the Jews who were in Susa assembled on the thirteenth and the fourteenth of the same month, and they rested on the fifteenth day and made it a day of feasting and rejoicing. ¹⁹Therefore the Jews of the rural areas, who live in the rural towns, make the fourteenth day of the month Adar for a rejoicing and feasting and a good day and sending portions *of food* to one another.

²⁰Then Mordecai recorded these events, and he sent letters to all the Jews who were in all the provinces of King Ahasuerus, both near and far, ²¹obliging them to celebrate the fourteenth day of the month Adar, and the fifteenth day of the same month, annually, ²²because on those days the Jews rid themselves of their enemies, and *it was* a month which was turned for them from sorrow into gladness and from mourning into a good day, that they should make them days of feasting and rejoicing and sending portions *of food* to one another and gifts to the poor. ²³Thus the Jews undertook what they had started to do, and what Mordecai had written to them. ²⁴For Haman the son of Hammedatha, the Agagite, the adversary of all the Jews, had schemed against the Jews to destroy them, and had cast Pur, that is the lot, to disturb them and destroy them. ²⁵But when it came to the king's attention, he commanded by letter that his wicked scheme which he had devised against the Jews, should return on his own head, and that he and his sons should be hanged on the gallows. ²⁶Therefore they called these days Purim after the name of Pur. And because of the instructions in this letter, both what they had seen in this regard and what had happened to them, ²⁷the Jews established and received a custom for themselves, and for their descendants, and for all those who allied themselves with them, so that they should not fail to celebrate these two days according to their regulation, and according to their appointed time annually. ²⁸So these days were to be remembered and celebrated throughout every generation, every family, every province, and every city; and these days of Poo-reem' were not to fail from among the Jews, or their memory fade from their seed.

²⁹Then Queen Esther, daughter of Abihail, with Mordecai the Jew, wrote with full authority to confirm this second letter about Poo-reem'.

Ê-xơ-tê 9.14-9.29

¹⁴Thế là nhà vua ra lệnh cho điều đó phải được làm như vậy; và một sắc-lệnh được ban-hành trong Su-sơ, và 10 con trai của Ha-man bị treo lên. ¹⁵Rồi dân Giu-đa ở trong Su-sơ cũng tụ họp vào ngày thứ mười-bốn của tháng A-đa và giết 300 người tại Su-sơ, nhưng họ chẳng tra tay của họ vào sự cướp-bóc.

¹⁶Bấy giờ số dân Giu-đa còn lại trong các tỉnh của nhà vua nhóm lại để bảo-vệ sinh-mạng của họ, phòng-thích họ khỏi những kẻ ghét họ, và giết 75 ngàn người trong số những kẻ ghét mình; nhưng họ đã chẳng tra tay họ vào sự cướp-bóc. ¹⁷*Việc này được làm xong* vào ngày thứ mười-ba của tháng A-đa, và vào ngày thứ mười-bốn họ nghỉ và làm nó thành một ngày tiệc tùng và mừng-rỡ.

Lễ Pua-riem được thiết-lập (9.18-9.32)

¹⁸Nhưng dân Giu-đa ở trong Su-sơ nhóm lại vào ngày thứ mười-ba và thứ mười-bốn cùng một tháng ấy, và họ nghỉ vào ngày thứ mười-lăm và làm nó thành một ngày tiệc tùng và mừng-rỡ. ¹⁹Bởi vậy dân Giu-đa ở các vùng hương-thôn, là những kẻ sống trong các thị-trấn hương-thôn, lập ngày thứ mười -bốn của tháng A-đa thành một ngày vui-mừng và tiệc tùng và một ngày tốt-lành và gửi cho lẫn nhau các phần *thức-ăn*.

²⁰Đoạn Mạc-đô-chê ghi lại các biến-cố này, và ông gửi các lá thư cho tất cả dân Giu-đa ở trong tất cả các tỉnh của Vua A-suê-ru, cả gần lẫn xa, ²¹buộc họ phải tổ-chức lễ ngày thứ mười-bốn của tháng A-đa và ngày thứ mười-lăm của cùng tháng ấy hằng năm, ²²vì vào các ngày đó dân Giu-đa phòng-thích họ khỏi những kẻ thù của họ, và chính là tháng mà đau-khổ đổi thành mừng-rỡ và từ việc khóc-than thành một ngày tốt-lành cho họ, và rằng họ phải lập chúng làm các ngày tiệc tùng, mừng-rỡ, và gửi những phần *thức-ăn* cho lẫn nhau và quà cho những người nghèo.²³Như vậy dân Giu-đa quyết làm điều họ đã khởi-sự làm, và điều Mạc-đô-chê đã viết cho họ. ²⁴Vì Ha-man con trai của Ham-mê-đa-tha, người A-gát, cừu-địch của tất cả dân Giu-đa, đã âm-mưu chống dân Giu-đa để diệt họ, và đã bỏ Phu-rơ, đó là lá thăm, để phá-rối họ và hủy-diệt họ. ²⁵Nhưng khi có sự lưu-ý của nhà vua, nhà vua ra lệnh bằng thư rằng âm-mưu độc-ác của hắn mà hắn đã nghĩ ra để chống dân Giu-đa, phải trở lại trên chính đầu hắn, và rằng hắn và những con trai của hắn phải bị treo trên những giá treo cổ. ²⁶Bởi vậy họ gọi các ngày đó là Phu-rim theo tên Phu-rơ. Và bởi có các lời chỉ-dạy trong lá thư này, cả điều họ đã thấy có liên-quan với việc này lần điều đã xảy đến cho họ, ²⁷dân Giu-đa thiết-lập và nhận thành một tục-lệ cho chính họ, cho con cháu của họ, và cho tất cả những ai liên-kết với họ, để họ không quên kỷ niệm 2 ngày này theo quy-tắc của họ, và theo thời-diểm đã định của họ hằng năm. ²⁸Vì vậy 2 ngày này được nhớ đến và được kỷ niệm suốt mọi thế-hệ, mọi gia-đình, mọi tỉnh, và mọi thành; và các ngày Pua-riem này không được bỏ-bê ở giữa dân Giu-đa, nếu không, kỷ ức về chúng phai-mờ khỏi đồng-dối họ.

²⁹Đoạn Hoàng-hậu Ê-xơ-tê, con gái A-bi-hai, với Mạc-đô-chê người Giu-đa, viết với thẩm-quyền trọn- vẹn để xác-nhận lá thư thứ hai này về Pua-riem.

Ê-xơ-tê 9.30-10.3

³⁰Và ông gửi các lá thư cho tất cả dân Giu-đa, tới 127 tỉnh thuộc vương-quốc A-suê-ru, ấy là các lời bình-an và lẽ thật, ³¹để thiết-lập các ngày Pua-riêm này vào các thời-điểm chi-định, đúng như Mạc-đô-chê người Giu-đa và Hoàng-hậu Ê-xơ-tê đã thiết-lập cho họ, và đúng như họ đã thiết-lập cho chính họ và cho con cháu của họ với các lời chỉ-dạy về các thời-điểm của họ để họ kiêng-ăn và than-khóc. ³²Và mạng-lệnh của Ê-xơ-tê thiết-lập các tục-lệ này về Pua-riêm, và nó được viết vào sách này.

Sự cao-trọng của Mạc-đô-chê (10.1-10.3)

10 ¹Bấy giờ Vua A-suê-ru bắt triều cống trên nội địa và trên miền duyên-hải. ²Và tất cả các sự thành đạt thuộc quyền-thế và sức mạnh của vua, cùng toàn bộ chi tiết về sự cao-trọng của Mạc-đô-chê, mà nhà vua đã thăng tiến cho ông, chúng há chẳng được viết trong Sách Sử-ký các Vua Mê-đi và Phe-rơ-sơ ư? ³Vì Mạc-đô-chê người Giu-đa ở bậc nhì chỉ sau Vua A-suê-ru và được cao trọng ở giữa vòng dân Giu-đa, và trong được lòng của số đông họ-hàng của ông, là người tìm điều tốt-lành cho dân-tộc mình, là người nói vì sự an-lạc của cả quốc-gia mình.

Esther 9.30-10.3

³⁰And he sent letters to all the Yeh-hoo -dee', to the 127 provinces of the kingdom of Ahasuerus, namely, words of peace and truth, ³¹to establish these days of Poo-reem' at their appointed times, just as Mordecai the Jew and Queen Esther had established for them, and just as they had established for themselves and for their descendants with instructions for their times of fasting and their lamentations. ³²And the command of Esther established these customs for Poo-reem', and it was written in the book.

Mordecai's greatness (10.1-10.3)

10 ¹Now King Ahasuerus laid a tribute on the land and on the coastlands of the sea. ²And all the accomplishments of his authority and strength, and the full account of the greatness of Mordecai, to which the king advanced him, are they not written in the Book of the Chronicles of the Kings of Media and Persia? ³For Mordecai the Jew was second *only* to King Ahasuerus and great among the Jews, and in favor with the multitude of his kinsmen, one who sought the good of his people and one who spoke for the welfare of his whole nation.